

૬. મોક્ષપ્રાભૃત

આ પ્રાભૃતમાં મોક્ષનો—પરમાત્મપદનો—અતિ સંકોપમાં નિર્દેશ કરીને, પછી તે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો શો ઉપાય છે તેનું વર્ણન મુખ્યપણે કરવામાં આવ્યું છે. સ્વદ્રવ્યરત જીવ મુકાય છે અને પરદ્રવ્યરત જીવ બંધાય છે—એ, આ પ્રાભૃતનો કેન્દ્રવર્તી સિદ્ધાંત છે.

કરીને ૧ક્ષપણ કર્મો તણું, પરદ્રવ્ય પરિહરી જેમણે જ્ઞાનાત્મ આત્મા પ્રાપ્ત કીધો, નમું નમું તે દેવને. ૧.

તે દેવને નમી—૨અમિત-વર-દેગજાનધરને શુદ્ધને, કહું પરમપદ—પરમાત્મા—પ્રકરણ પરમયોગીન્દ્રને. ૨.

જે જાણીને, યોગસ્થ યોગી, સતત દેખી જેહને, ઉપમાવિહીન અનંત અવ્યાબાધ શિવપદને લહે. ૩.

તે આત્મા છે ૩પરમ-અંતર-બહિર ત્રણધા દેહીમાં; ૪અંતર-ઉપાયે ૪પરમને ધ્યાઓ, તજો બહિરાત્મા. ૪.

છે ૫અક્ષધી બહિરાત્મ, આત્મબુદ્ધિ અંતર-આત્મા, જે મુક્ત કર્મકલંકથી તે દેવ છે પરમાત્મા. ૫.

તે છે વિશુદ્ધાત્મા, અનિદ્રિય, મળરહિત, તનમુક્ત છે, પરમેષ્ઠી, કેવળ, પરમજિન, શાશ્વત, ૭શિવંકર, સિદ્ધ છે. ૬.

૧. ક્ષપણ = ક્ષય. ૨. અમિત-વર = અનંત અને પ્રધાન.
૩. પરમ-અંતર-બહિર ત્રણધા = પરમાત્મા, અંતરાત્મા અને બહિરાત્મા —એમ ત્રણ પ્રકારે.
૪. અંતર-ઉપાયે = અંતરાત્મારૂપ સાધનથી; અંતરાત્મારૂપ જે પરિણામ તે પરિણામરૂપ સાધનથી. ૫. પરમને = પરમાત્માને.
૬. અક્ષધી = ઈદ્રિયબુદ્ધિ; ‘ઈદ્રિયો તે જ આત્મા છે’ એવી બુદ્ધિવાળો.
૭. શિવંકર = સુખકર; કલ્યાણકર.

થઈ ૧અંતરાત્મારૂઢ, બહિરાત્મા તજીને ત્રણવિધે,
૨ધ્યાત્મ્ય છે પરમાત્મા—જિનવરવૃષભ-ઉપદેશ છે. ૭.
૩બાધ્યાર્થ પ્રત્યે ૪સ્કુ રિતમન, ૫સ્વભાઈ ઈન્દ્રિયદ્વારથી,
નિજદેહ ૬અધ્યવસિત કરે આત્માપણે ૭જીવ મૂઢ્યી. ૮.
નિજદેહ સમ પરદેહ દેખી મૂઢ ત્યાં ઉઘમ કરે,
તે છે અચેતન તોય માને તેહને ૯આત્માપણે. ૯.
વસ્તુસ્વરૂપ જાણ્યા વિના ૧૦દેહ સ્વ-અધ્યવસાયથી
અજ્ઞાની જનને મોહ કાલે પુત્રદારાદિક મહીં. ૧૦.
રહી લીન મિથ્યાજ્ઞાનમાં, મિથ્યાત્વભાવે પરિણમી,
તે દેહ માને ‘હું’પણે ૧૧ફરીનેય મોહોદ્ય થકી. ૧૧.
નિર્દ્વદ્ધ, નિર્મમ, દેહમાં નિરપેક્ષ, ૧૨મુક્તારંભ જે,
જે લીન આત્મસ્વભાવમાં, તે યોગી પામે મોક્ષને. ૧૨.
પરદ્રવ્યરત બંધાય, ૧૩વિરત મુકાય વિધવિધ કર્મથી;
—આ, બંધમોક્ષ વિષે જિનેશ્વરદેશના સંકેપથી. ૧૩.

૧. અંતરાત્મારૂઢ = અંતરાત્મામાં આરૂઢ; અંતરાત્મારૂપે પરિણાત.
૨. ધ્યાત્મ્ય = ધ્યાવાયોગ્ય; ધ્યાન કરવા યોગ્ય.
૩. બાધ્યાર્થ = બહારના પદાર્થો.
૪. સ્કુ રિતમન = સ્કુ રાયમાન (તત્પર) મનવાળો.
૫. સ્વભાઈ ઈન્દ્રિયદ્વારથી = ઈન્દ્રિયો દ્વારા આત્મસ્વરૂપથી ચ્યુત.
૬. અધ્યવસિત કરે = માને.
૭. જીવ મૂઢ્યી = મૂઢ બુદ્ધિવાળો જીવ; મૂઢબુદ્ધિ (અર્થાત્ બહિરાત્મા) જીવ.
૮. તે = પરનો દેહ. ૯. આત્માપણે = પરના આત્મા તરીકે.
૧૦. દેહે સ્વ-અધ્યવસાયથી = ‘દેહ તે જ આત્મા છે’ એવા મિથ્યા અભિપ્રાયથી.
૧૧. ફરીનેય = આગામી ભવમાં પણ.
૧૨. મુક્તારંભ = નિરારંભ; આરંભ રહિત.
૧૩. વિરત = પરદ્રવ્યથી વિરમેલ; પરદ્રવ્યથી વિરામ પામેલ.

૨! નિયમથી નિજદ્વયરત સાધુ સુદેષિ હોય છે,
સમ્યક્તવપરિણાત વર્તતો ^૧દુષ્ટાદ કર્મો ક્ષય કરે. ૧૪.

પરદ્વયમાં રત સાધુ તો મિથ્યાદરશયુત હોય છે,
મિથ્યાત્વપરિણાત વર્તતો બાંધે કરમ દુષ્ટાદને. ૧૫.

પરદ્વયથી દુર્ગતિ, ખરે સુગતિ સ્વદ્વયથી થાય છે;
—એ જાણી, નિજદ્વયે રમો, પરદ્વયથી વિરમો તમે. ૧૬.

૨આત્મસ્વભાવેતર સચિતા, અચિતા, તેમ જ મિશ્ર જે,
તે જાણવું પરદ્વય—સર્વજ્ઞ કહ્યું ^૩અવિતથપણે. ૧૭.

દુષ્ટાદકર્મવિહીન, અનુપમ, ^૪જ્ઞાનવિશ્રાંહ, નિત્ય ને
જે શુદ્ધ ભાષ્યો જિનવરે, તે આત્મા સ્વદ્વય છે. ૧૮.

પરવિમુખ થઈ નિજદ્વય જે ધ્યાવે સુચારિત્રીપણે,
જિનદેવના મારગ મહીં ^૫સંલગ્ન તે શિવપદ લહે. ૧૯.

જિનદેવમત-અનુસાર ધ્યાવે યોગી નિજશુદ્ધાત્મને,
જેથી લહે નિર્વાણ, તો શું નવ લહે ^૬સુરલોકને? ૨૦.

બહુ ભાર લઈ દિન એકમાં જે ગમન સો યોજન કરે,
તે વ્યક્તિથી ^૭કોશાર્ધ પણ નવ જઈ શકાય શું ભૂતળે? ૨૧.

જે સુભટ હોય ^૮અજેય કોટિ નરોથી—સૈનિક સર્વથી,
તે વીર સુભટ જિતાય શું સંગ્રામમાં નર એકથી? ૨૨.

૧. દુષ્ટાદ કર્મો = દુષ્ટ આઠ કર્મોને; ખરાબ એવાં આઠ કર્મોને.
૨. આત્મસ્વભાવેતર = આત્મસ્વભાવથી અન્ય.
૩. અવિતથપણે = સત્યપણે; યથાર્થપણે. ૪. જ્ઞાનવિશ્રાંહ = જ્ઞાનરૂપ શરીરવાળો.
૫. સંલગ્ન = લાગેલ; વળગેલ; જોડાયેલ. ૬. સુરલોક = દેવલોક; સ્વર্গ.
૭. કોશાર્ધ = અર્ધ કોસ; અર્ધો ગાઉ.
૮. અજેય = ન જતી શકાય એવો.

તપથી લહે સુરલોક સૌ, પણ ધ્યાનયોગે જે લહે
તે આત્મા પરલોકમાં પામે સુશાશ્વત સૌખ્યને. ૨૩.

જ્યમ શુદ્ધતા પામે સુવર્ણ ^૧અતીવ શોભન યોગથી,
આત્મા બને પરમાત્મા ત્યમ કાળ-આદિક લબ્ધથી. ૨૪.

દિવ ઠીક વ્રતતપથી, ન હો દુખ ઉત્તરથી નરકાદિકે;
છાંયે અને તડકે ^૨પ્રતીક્ષાકરણમાં બહુ ભેટ છે. ૨૫.

^૩સંસાર-અર્ણવ રૂદ્રથી નિઃસરણ ઈચ્છે જીવ જે,
ધ્યાવે ^૪કરમ-ઈન્ધન તણા દહનાર નિજ શુદ્ધાત્મને. ૨૬.

સઘળા કખાયો, ^૫મોહરાગવિરોધ-મદ-ગારવ તજી,
ધ્યાનસ્થ ધ્યાવે આત્મને, વ્યવહાર લૌકિકથી છૂટી. ૨૭.

ત્રિવિધે તજી મિથ્યાત્વને, અજ્ઞાનને, ^૬અધ-પુણ્યને,
યોગસ્થ યોગી મૌનવ્રતસંપત્ત ધ્યાવે આત્મને. ૨૮.

દેખાય મુજને રૂપ જે તે જાણતું નહિ સર્વથા,
ને જાણનાર ન ^૭દેશ્યમાન; હું બોલું કોની સાથમાં? ૨૯.

૧. અતીવ શોભન = અતિ સારા.
૨. દિવ ઠીક વ્રતતપથી = (અવ્રત અને અતપથી નરકાદિ દુઃખ પ્રામ થાય તેના કરતાં) વ્રતતપથી સ્વર્ગ પ્રાપ થાય તે મુકાબલે સારું છે.
૩. ઈતરથી = બીજાથી (અર્થાત્ અવ્રત અને અતપથી).
૪. પ્રતીક્ષાકરણમાં = રાહ જોવામાં.
૫. સંસાર-અર્ણવ રૂદ્રથી = ભયંકર સંસારસમુક્રથી.
૬. નિઃસરણ = બહાર નીકળવું તે.
૭. કરમ-ઈન્ધન તણા દહનાર = કર્મરૂપી ઈધણાંને બાળી નાખનાર.
૮. મોહરાગવિરોધ = મોહરાગદ્રેષ.
૯. અધ-પુણ્યને = પાપને તથા પુણ્યને.
૧૦. ન દેશ્યમાન = દેખાતો નથી.

આખવ સમસ્ત નિરોધીને ક્ષય પૂર્વકમાં તણો કરે,
જાતા જ બસ રહી જાય છે યોગસ્થ યોગી;—જિન કહે. ૩૦.

યોગી સૂતા વ્યવહારમાં તે જાગતા નિજકાર્યમાં;
જે જાગતા વ્યવહારમાં તે સુસ આત્મકાર્યમાં. ૩૧.

ઈમ જાણી યોગી સર્વથા છોડે સકળ વ્યવહારને,
પરમાત્મને ધ્યાવે યથા ઉપદિષ્ટ જિનદેવો વડે. ૩૨.

તું ^૧પંચસમિત, ^૨ત્રિગુમ ને સંયુક્ત પંચમહાવતે,
^૩રત્નત્રયીસંયુતપણો કર નિત્ય ^૪ધ્યાનાધ્યયનને. ૩૩.

રત્નત્રયી આરાધનારો જીવ આરાધક કહ્યો;
આરાધનાનું વિધાન કેવલજ્ઞાનફળદાયક અહો! ૩૪.

છે સિદ્ધ, આત્મા શુદ્ધ છે ને સર્વજ્ઞાનીદર્શી છે,
તું જાણ રે!—જિનવરકથિત આ જીવ કેવળ જ્ઞાન છે. ૩૫.

જે યોગી આરાધે રત્નત્રય પ્રગટ જિનવરમાર્ગથી,
તે આત્મને ધ્યાવે અને પર પરિહારે;—શંકા નથી. ૩૬.

જે જાણતું તે જ્ઞાન, દેખે તેણ દર્શન જાણવું,
જે પાપ તેમ જ પુણ્યનો પરિહાર તે ચારિત કર્યું. ૩૭.

છે તત્ત્વરૂપિ સમ્પ્રક્તવ, તત્ત્વ તણું ^૫ગ્રહણ ^૬સદ્જ્ઞાન છે,
પરિહાર તે ચારિત છે;—જિનવરવૃપ્તમનિર્દિષ્ટ છે. ૩૮.

૧. પંચસમિત = પાંચ સમિતિથી યુક્ત (વર્તતો થકો).

૨. ત્રિગુમ = ત્રણ ગુમિ સહિત (વર્તતો થકો).

૩. રત્નત્રયીસંયુતપણો = રત્નત્રયસંયુક્તપણો.

૪. ધ્યાનાધ્યયન = ધ્યાન તથા અધ્યયન; ધ્યાન તથા શાખાભ્યાસ.

૫. ગ્રહણ = સમજણ; જાણવું તે; જ્ઞાન.

૬. સદ્જ્ઞાન = સમ્યજ્ઞાન.

૧ દેગશુદ્ધ આત્મા શુદ્ધ છે, દેગશુદ્ધ તે મુક્તિ લહે,
દર્શનરહિત જે પુરુષ તે પામે ન ઈચ્છિત લાભને. ૩૯.

૨ જરમરણહર આ સારભૂત ઉપદેશ શ્રદ્ધે સ્પષ્ટ જે,
સમ્યક્તવ ભાષ્યું તેહને, હો શ્રમણ કે શ્રાવક ભલે. ૪૦.

૩ જીવ-અજીવ કેરો બેદ જાણો યોગી જિનવરમાર્ગથી,
સર્વજ્ઞદેવે તેહને સદ્જ્ઞાન ભાષ્યું તત્થથી. ૪૧.

૪ તે જાણી યોગી પરિહરે છે પાપ તેમ જ પુષ્યને,
ચારિત્ર તે અવિકલ્પ ભાષ્યું કર્મરહિત જિનેશ્વરે. ૪૨.

૫ રનત્રયીયુત સંયમી નિજશક્તિતઃ તપને કરે,
શુદ્ધાત્મને ધ્યાતો થકો ઉત્કૃષ્ટ પદને તે વરે. ૪૩.

૬ ત્રણથી ધરી ત્રણ, નિત્ય ત્રિકવિરહિતપણે, ૭ ત્રિક્યુતપણે,
૮ રહી ૮ દોષયુગલવિમુક્ત ધ્યાવે યોગી નિજ પરમાત્મને. ૪૪.

૧. દેગશુદ્ધ = દર્શનશુદ્ધ; સમ્યગ્દર્શનથી શુદ્ધ.
૨. જરમરણહર = જરા અને મરણનો નાશક.
૩. તત્થથી = સત્યપણે; અવિતથપણે.
૪. અવિકલ્પ = નિર્વિકલ્પ; વિકલ્પ રહિત.
૫. નિજશક્તિતઃ = પોતાની શક્તિ પ્રમાણે.
૬. ઉત્કૃષ્ટ પદ = પરમ પદ (અર્થાત् મુક્તિ).
૭. ત્રણથી = ત્રણ વડે (અર્થાત् મન-વચન-કાયાથી).
૮. ધરી ત્રણ = ત્રણને ધારણ કરીને (અર્થાત् વર્ષાકાળયોગ, શીતકાળયોગ તથા શ્રીભકાળયોગને ધારણ કરીને).
૯. ત્રિકવિરહિતપણે = ત્રણથી (અર્થાત् શલ્યત્રયથી) રહિતપણે.
૧૦. ત્રિક્યુતપણે = ત્રણથી સંયુક્તપણે (અર્થાત્ રનત્રયથી સહિતપણે).
૧૧. દોષયુગલવિમુક્ત = બે દોષોથી રહિત (અર્થાત્ રાગ-દ્રેષ્ઠથી રહિત).

જે જીવ માયા-કોધ-મદ પરિવર્જને, તજી લોભને,
નિર્મળ સ્વભાવે પરિણામે, તે સૌખ્ય ઉત્તમને લહે. ૪૫.
 ૧પરમાત્મભાવનહીન, ૨રૂપ, કથાયવિષયે યુક્ત જે,
તે જીવ જિનમુદ્રાવિમુખ પામે નહીં શિવસૌખ્યને. ૪૬.
 જિનવરવૃષ્ટભ-ઉપદિષ્ટ જિનમુદ્રા જ શિવસુખ નિયમથી;
તે નવ રૂચે સ્વખેય જેને, તે રહે ભવવન મહીં. ૪૭.
 પરમાત્મને ધ્યાતાં શ્રમણ મળજનક લોભ થકી છૂટે,
નૂતન કરમ નહિ આસવે—જિનદેવથી નિર્દિષ્ટ છે. ૪૮.
 પરિણાત સુદેઢ-સમ્યક્તવરૂપ, લહી સુદેઢ-ચારિત્રને,
નિજ આત્મને ધ્યાતાં થકાં યોગી પરમ પદને લહે. ૪૯.
 ચારિત્ર તે નિજ ધર્મ છે ને ધર્મ નિજ સમભાવ છે,
તે જીવના ૫વાણરાગરોષ અનન્યમય પરિણામ છે. ૫૦.
 નિર્મળ સ્વસ્થિક પરદવ્યસંગે અન્યરૂપે થાય છે,
ત્યમ જીવ છે નીરાગ પણ અન્યાન્યરૂપે પરિણામે. ૫૧.
 જે દેવ-ગુરુના ભક્ત ને સહધર્મામુનિ-અનુરક્તાં છે,
 ૭સમ્યક્તવના વહનાર યોગી ધ્યાનમાં ૮રત હોય છે. ૫૨.

૧. પરમાત્મભાવનહીન = પરમાત્મભાવના રહિત; નિજ પરમાત્મતાવની ભાવનાથી રહિત. ૨. રૂપ = શૈરોપ્ર પરિણામવાળો.
૩. જિનમુદ્રાવિમુખ = જિનસદેશ યથાજ્ઞત મુનિરૂપથી પરાઇમુખ.
૪. તે = નિજ સમભાવ. ૫. વાણરાગરોષ = રાગદ્વિષરહિત.
૬. અનુરક્ત = અનુરાગવાળા; વાત્સલ્યવાળા.
૭. સમ્યક્તવના વહનાર = સમ્યક્તવને ધારી રાખનાર; સમ્યક્તવપરિણાતિએ પરિણામ્યા કરનાર.
૮. રત = રતિવાળા; ગ્રીતિવાળા; રચિવાળા.

ત્પ ઉચ્ચથી અજ્ઞાની જે કર્મો ખપાવે બહુ ભવે,
જ્ઞાની ૧ત્રિગુસ્તિક તે કરમ અંતર્મુહૂર્ત ક્ષય કરે. ૫૩.
૨શુભ અન્ય દ્રવ્યે રાગથી મુનિ જો કરે ૩રૂચિભાવને,
તો તેહ છે અજ્ઞાની, ને વિપરીત તેથી જ્ઞાની છે. ૫૪.
આસરવહેતુ ભાવ તે શિવહેતુ છે તેના મતે,
તેથી જ તે છે ૪અજ્ઞ, આત્મસ્વભાવથી વિપરીત છે. ૫૫.
૫કર્મજમતિક જે ૬ખંડદૂષણકર સ્વભાવિકજ્ઞાનમાં,
તે જીવને અજ્ઞાની, ૭જિનશાસન તણા દૂષક કર્યા. ૫૬.
જ્યાં જ્ઞાન ચરિતવિહીન છે, તપયુક્ત પણ ૮દેગાહીન છે,
વળી ૯અન્ય કાર્યો ૧૦ભાવહીન, તે લિંગથી સુખ શું અરે? ૫૭.
છે ૧૧અજ્ઞ, જેહ અયેતને ૧૨ચેતક તણી શ્રદ્ધા ધરે;
જે ચેતને ચેતક તણી શ્રદ્ધા ધરે, તે જ્ઞાની છે. ૫૮.

૧. ત્રિગુસ્તિક = ત્રણ-ગુસ્તિવંત.
૨. શુભ અન્ય દ્રવ્યે = (શુભ ભાવના નિમિત્તભૂત) પ્રશસ્ત પરદ્રવ્યો પ્રત્યે.
૩. રૂચિભાવ = ‘આ સારું છે, હિતકર છે’ એમ એકાકારપણે ગ્રીતિભાવ.
૪. અજ્ઞ = અજ્ઞાની.
૫. કર્મજમતિક = કર્મથી ઉત્પત્ત થયેલી બુદ્ધિવાળા; કર્મનિમિત્તક વૈભાવિક બુદ્ધિવાળા (જીવ).
૬. ખંડદૂષણકર સ્વભાવિકજ્ઞાનમાં = સ્વભાવજ્ઞાનને ખંડખંડરૂપ કરીને દૂષિત કરનાર (અર્થાત् તેને ખંડખંડરૂપ માનીને દૂષણ લગાડનાર).
૭. જિનશાસન તણા દૂષક = જિનશાસનને દૂષિત કરનાર અર્થાત્ દૂષણ લગાડનાર.
૮. દેગાહીન = સમ્યગ્દર્શન રહિત. ૯. અન્ય કાર્યો = બીજી (આવશ્યકાદિ) કિયાઓ. ૧૦. ભાવહીન = શુદ્ધભાવ રહિત.
૧૧. અજ્ઞ = અજ્ઞાની. ૧૨. ચેતક = ચેતનાર; ચેતયિતા; આત્મા.

તપથી રહિત જે શાન, શાનવિહીન તપ એકૃતાર્થ છે,
તે કારણે જીવ શાનતપસંયુક્ત શિવપદને લહે. ૮૮.

જીવસિદ્ધિ શ્રી તીર્થેશ શાનચતુર્ખ્યુત તપને કરે,
એ જાણી નિશ્ચિત શાનયુત જીવેય તપ કર્તવ્ય છે. ૮૯.

જે બાહ્યલિંગે યુક્ત, આંતરલિંગરહિત કિયા કરે,
તે સ્વકચરિતથી ભષ્ટ, શિવમારગવિનાશક શ્રમણ છે. ૯૦.

૧૧ સુખસંગ ૧૨ ભાવિત શાન તો ૧૩ દુખકાળમાં લય થાય છે,
તેથી ૧૪ યથાબળ ૧૫ દુઃખ સહ ભાવો શ્રમણ નિજ આત્મને. ૯૧.

૧૬ આસન-અશન-નિદ્રા તણો કરી વિજ્ય, જિનવરમાર્ગથી
ધ્યાતવ્ય છે નિજ આત્મા, જાણી ૧૭ શ્રીગુરુપરસાદથી. ૯૨.

છે આત્મા સંયુક્ત દર્શન-શાનથી, ચારિત્રથી;
નિત્યે અહો! ધ્યાતવ્ય તે, જાણી શ્રીગુરુપરસાદથી. ૯૩.

જીવ જાણવો દુષ્કર પ્રથમ, પછી ૧૮ ભાવના દુષ્કર અરે!
૧૯ ભાવિતનિજાત્મસ્વભાવને દુષ્કર વિષયવૈરાગ્ય છે. ૯૪.

૬. એકૃતાર્થ = પ્રયોજન સિદ્ધ ન કરે એવું; અસફળ.

૭. જીવસિદ્ધિ = જેમની સિદ્ધિ (તે જ ભવે) નિશ્ચિત છે એવા.

૮. શાનચતુર્ખ્યુત = ચાર શાન સહિત. ૯. નિશ્ચિત = નક્કી; અવશ્ય.

૧૦. સ્વકચરિત = સ્વચારિત. ૧૧. સુખસંગ = સુખ સહિત; શાતાના યોગમાં.

૧૨. ભાવિત = ભાવવામાં આવેલું.

૧૩. દુખકાળમાં = ઉપસગ્ાદિ દુઃખ આવી પડતાં.

૧૪. યથાબળ = શક્તિ પ્રમાણે. ૧૫. દુઃખ સહ = કાયકલેશાદિ સહિત.

૧૬. આસન-અશન-નિદ્રા તણો = આસનનો, આહારનો અને ઊંઘનો.

૧૭. શ્રીગુરુપરસાદથી = ગુરુપ્રસાદથી; ગુરુકૃપાથી.

૧૮. ભાવના = આત્માને ભાવવો તે; આત્મસ્વભાવનું ભાવન કરવું તે.

૧૯. ભાવિતનિજાત્મસ્વભાવને = જેણે નિજાત્મભાવને ભાવ્યો છે તે જીવને; જેણે
નિજ આત્મસ્વભાવનું ભાવન પ્રાપ્ત કર્યું છે તે જીવને.

આત્મા જાણાય ન, જ્યાં લગી વિષયે પ્રવર્તન નર કરે;
 ૧વિષયે વિરક્તમનસ્ક યોગી જાણતા નિજ આત્મને. ૬૬.

નર કોઈ, આત્મ જાણી, આત્મભાવનાપ્રચુતપણે
 ૨ચતુરંગ સંસારે ભરે વિષયે વિમોહિત મૂઢ એ. ૬૭.

પણ વિષયમાંછી વિરક્ત, આત્મ જાણી ઉભાવનયુક્ત જે,
 ૩નિઃશંક તે તપગુણસહિત છોડે ચતુર્ગતિભ્રમણને. ૬૮.

પરદ્રવ્યમાં અણુમાત્ર પણ રતિ હોય જેને મોહથી,
 તે મૂઢ છે, અજ્ઞાની છે, વિપરીત આત્મસ્વભાવથી. ૬૯.

જે આત્મને ધ્યાવે, ૪સુદર્શનશુદ્ધ, ૫દેખચારિત્ર છે,
 વિષયે વિરક્તમનસ્ક તે શિવપદ લહે નિશ્ચિતપણે. ૭૦.

પરદ્રવ્ય પ્રત્યે રાગ તો સંસારકારણ છે ખરે;
 તેથી શ્રમણ નિત્યે કરો નિજભાવના સ્વાત્મા વિષે. ૭૧.

નિંદા-પ્રશંસાને વિષે, દુઃખો તથા સૌખ્યો વિષે,
 શત્રુ તથા ભિત્રો વિષે ૬સમતાથી ચારિત હોય છે. ૭૨.

૭આવૃતચરણ, વ્રતસમિતિવર્જિત, શુદ્ધભાવવિહીન જે,
 તે કોઈ નર ૮જલ્પે અરે!—‘નહિ ધ્યાનનો આ કાળ છે’. ૭૩.

૧. વિષયે વિરક્તમનસ્ક = જેમનું મન વિષયોમાં વિરક્ત છે એવા; વિષયો પ્રત્યે વિરક્ત ચિત્તવાળા.
૨. ચતુરંગ સંસારે = ચતુર્ગતિ સંસારમાં.
૩. ભાવનયુક્ત = આત્મભાવનાથી યુક્ત.
૪. નિઃશંક = ચોક્કસ; ખાતરીથી.
૫. સુદર્શનશુદ્ધ = સમ્યાદર્શનથી શુદ્ધ; દર્શનશુદ્ધિવાળા.
૬. દેખચારિત્ર = દેખ ચારિત્રયુક્ત. ૭. સમતા = સમભાવ; સામ્યપરિણામ.
૮. આવૃતચરણ = જેમનું ચારિત્ર અવરાયેલું છે એવા.
૯. જલ્પે = બકવાદ કરે છે; બબડે છે; કહે છે.

સમ્યક્તવજ્ઞાનવિહીન, ^૧શિવપરિમુક્ત જીવ અભવ્ય જે,
તે ^૨સુરત ભવસુખમાં કહે—‘નહિ ધ્યાનનો આ કાળ છે’. ૭૪.

ત્રણ ગુણિ, પંચ સમિતિ, પંચ મહાત્રતે જે મૂઢ છે,
તે મૂઢ ^૩અજ્ઞ કહે અરે!—નહિ ધ્યાનનો આ કાળ છે’. ૭૫.

ભરતે ^૪દુષ્પમકાળેય ધર્મધ્યાન મુનિને હોય છે;
તે હોય છે ^૫આત્મસ્થને; માને ન તે અજ્ઞાની છે. ૭૬.

આજેય ^૬વિમલત્રિરતન, નિજને ધ્યાઈ, ઈન્દ્રપણું લહે,
વા દેવ લૌકાંતિક બને, ત્યાંથી ચ્યવી સિદ્ધિ વરે. ૭૭.

જે ^૭પાપમોહિતબુદ્ધિઓ ગ્રહી જિનવરોના લિંગને
પાપો કરે છે, પાપીઓ તે મોક્ષમાર્ગે ‘ત્યક્ત છે. ૭૮.

જે ^૮પંચવખાસકત, પરિગ્રહધારી, ^૯યાચનશીલ છે,
છે ^{૧૦}લીન આધાકર્મમાં, તે મોક્ષમાર્ગે ત્યક્ત છે. ૭૯.

૧. શિવપરિમુક્ત = મોક્ષથી સર્વત: રહિત.
૨. સુરત ભવસુખમાં = સંસારસુખમાં સારી રીતે રત (અર્થાત્ સંસારસુખમાં અભિપ્રાય-અપેક્ષાએ પ્રીતિવાળો જીવ).
૩. અજ્ઞ = અજ્ઞાની ૪. દુષ્પમકાળ = દુષ્પમકાળ અર્થાત્ પંચમ કાળ.
૫. આત્મસ્થ = સ્વાત્મામાં સ્થિત; આત્મસ્વભાવમાં સ્થિત.
૬. વિમલત્રિરતન = શુદ્ધરતનત્રયવાળા; રતન્ત્રય વડે શુદ્ધ એવા મુનિઓ
૭. પાપમોહિતબુદ્ધિઓ = જેમની બુદ્ધિ પાપમોહિત છે એવા જીવો.
૮. ત્યક્ત = તજાયેલા; અસ્વીકૃત; નહિ સ્વીકારાયેલા.
૯. પંચવખાસકત = પંચવિધ વખ્યોમાં આસકત (અર્થાત્ રેશમી; સુતરાઉ વગેરે પાંચ પ્રકારનાં વખ્યો ધારણ કરનાર).
૧૦. યાચનશીલ = યાચનાસ્વભાવવાળા (અર્થાત્ માગીને-માગણી કરીને-આહારાદિ લેનારા)
૧૧. લીન આધાકર્મમાં = અધઃકર્મમાં રત (અર્થાત્ અધઃકર્મરૂપ દોષવાળો આહાર લેનારા).

નિર્માહ, વિજિતક્ષાય, ^૧બાવીશ-પરિષહી, નિર્ગથ છે,
છે મુક્ત પાપારંભથી, તે મોક્ષમાર્ગે ^૨ગૃહીત છે. ૮૦.
છું એકલો હું, કોઈ પણ મારાં નથી લોકત્રયે,
—એ ભાવનાથી યોગીઓ પામે સુશાશ્વત સૌખ્યને. ૮૧.
જે દેવ-ગુરુના ભક્ત છે, અનિર્વદ્ધશ્રેષ્ઠી ચિંતવે,
જે ધ્યાનરત, ^૩સુચરિત્ર છે, તે મોક્ષમાર્ગે ગૃહીત છે. ૮૨.
નિશ્ચયનયે—જ્યાં આત્મા ^૪આત્માર્થ આત્મામાં રમે,
તે યોગી છે સુચરિત્રસંયુત; તે લહે નિર્વાણને. ૮૩.
છે યોગી, ^૫પુરુષાકાર, જીવ ^૬વરશાનદર્શનપૂર્ણ છે;
^૭ધ્યાનાર યોગી પાપનાશક ^૮દ્વંદ્વવિરહિત હોય છે. ૮૪.
શ્રમણાર્થ જિન-ઉપદેશ ભાઘ્યો, શ્રાવકાર્થ સુણો હવે,
સંસારનું હરનાર ^૯શિવ-કરનાર કારણ પરમ એ. ૮૫.
ગ્રહી મેરુપર્વત-સમ અકુંપ સુનિર્મળા સમ્યક્તવને,
હે શ્રાવકો! દુખનાશ અર્થે ધ્યાનમાં ધ્યાતવ્ય તે. ૮૬.

૧. બાવીશ-પરિષહી = બાવીશ પરિષહોને સહનારા.
૨. ગૃહીત = ગ્રહવામાં આવેલા; સ્વીકારવામાં આવેલા; સ્વીકૃત; અંગીકૃત.
૩. નિર્વદ્ધશ્રેષ્ઠી = વૈરાગ્યની પરંપરા; વૈરાગ્યભાવનાઓની હારમાળા.
૪. સુચરિત્ર = સારા ચાન્તિવાળા; સત્યાચિત્રયુક્ત.
૫. આત્માર્થ = આત્મા અર્થે; આત્મા માટે.
૬. પુરુષાકાર = પુરુષના આકારે.
૭. વરશાનદર્શનપૂર્ણ = (સ્વભાવે) ઉત્તમ શાનદર્શનથી પરિપૂર્ણ.
૮. ધ્યાનાર = એવા જીવને-આત્માને-જે ધ્યાવે છે તે.
૯. દ્વંદ્વવિરહિત = નિર્દ્વંદ્વ; (રાગદ્વેષાદિ) દ્વંદ્વથી રહિત.
૧૦. શિવ કરનાર = મોક્ષનું કરનારું; સિદ્ધિકર.

સમ્યક્તવને જે જીવ ધ્યાવે તે સુદેખિ હોય છે,
સમ્યક્તવપરિણત વર્તતો દુષ્ટાષ્ટકમો કય કરે. ૮૭.

બહુ કથનથી શું? ૧નરવરો ૨ગત કાળ જે ચસિદ્ધયા અહો!
જે સિદ્ધશે ભવ્યો હવે, સમ્યક્તવમહિમા જાણવો. ૮૮.

નર ધન્ય તે, ૩સુકૃતાર્થ તે, પંડિત અને શૂરવીર તે,
સ્વપ્નેય મલિન કર્યું ન જેણો ૪સિદ્ધિકર સમ્યક્તવને. ૮૯.

૫હિંસાસુવિરહિત ધર્મ, દોષ અઠાર વર્જિત દેવનું,
નિર્ગંધ પ્રવચન કેરું જે શ્રદ્ધાન તે સમકિત કર્યું. ૯૦.

સમ્યક્તવ તેને, જેહ માને ૭લિંગ પરનિરપેક્ષને,
૯૩પે યથાજીતક, ૮સુસંયત, સર્વસંગવિમુક્તને. ૯૧.

જે દેવ ૧૦કુત્સિત, ધર્મ કુત્સિત, લિંગ કુત્સિત વંદતા,
ભય, શરમ વા ગારવ થકી, તે જીવ છે મિથ્યાત્મમાં. ૯૨.

વંદન અસંયત, ૧૧રક્ત દેવો, લિંગ ૧૨સપરાપેક્ષને,
—એ માન્ય હોય કુદેખિને, નહિ શુદ્ધ સમ્યગદેખિને. ૯૩.

૧. નરવરો = ઉત્તમ પુરુષો. ૨. ગત કાળ = ભૂતકાળમાં; પૂર્વ.
૩. સિદ્ધયા = સિદ્ધ થયા; મોક્ષ પામ્યા.
૪. સુકૃતાર્થ = જેમણે પ્રયોજનને સારી રીતે સિદ્ધ કર્યું છે એવા; સુકૃતકૃત્ય.
૫. સિદ્ધિકર = સિદ્ધ કરનાર; મોક્ષ કરનાર.
૬. હિંસા સુવિરહિત = હિંસારહિત.
૭. લિંગ પરનિરપેક્ષને = પરથી નિરપેક્ષ એવા (અંતર્ભાવી) લિંગને; પરને નહિ અવલંબનારા એવા લિંગને.
૮. રૂપે યથાજીતક = (અંતરલિંગ-અપેક્ષાએ) યથાનિષ્પત્ત-સહજ-સ્વાભાવિક-નિરૂપાધિક રૂપવાળા; (બાધ્યલિંગ-અપેક્ષાએ) જન્મયા પ્રમાણેના રૂપવાળા.
૯. સુસંયત = સારી રીતે સંયત; સુસંયમયુક્ત. ૧૦. કુત્સિત = નિદિત; ખરાબ;
અધમ. ૧૧. રક્ત = રાગી. ૧૨. સપરાપેક્ષ = પરની અપેક્ષાવાળા.

સમ્યક્તવ્યુત શ્રાવક કરે જિનદેવદેશિત ધર્મને;
વિપરીત તેથી જે કરે, કુદદિ તે શાત્રવ છે. ૮૪.

દદિ જે, તે સુખવિહીન પરિભ્રમે સંસારમાં,
જર-જન્મ-મરણપ્રચુરતા, દુખગણસહસ્ર ભર્યા જિહાં. ૮૫.

‘સમ્યક્તવ ગુણ, મિથ્યાત્વ દોષ’ તું એમ મન સુવિચારીને,
કર તે તને જે મન રૂચે; બહુ કથન શું કરવું અરે? ૮૬.

નિર્ગંધ, બાધ્ય અસંગ, પણ નહિ ત્યક્ત મિથ્યાભાવ જ્યાં,
જાણો ન તે સમભાવ નિજ; શું ^૧સ્થાન-મૌન કરે તિહાં? ૮૭.

જે મૂળગુણને છેદીને મુનિ બાધકર્મો આચરે,
પામે ન શિવસુખ ^૨નિશ્ચયે જિનકથિત-લિંગ-વિરાધને. ૮૮.

બહિરંગ કર્મો શું કરે? ઉપવાસ બહુવિધ શું કરે?
રે! શું કરે આતાપના?—આત્મસ્વભાવવિરુદ્ધ જે. ૮૯.

પુષ્કળ ભાણો શ્રુતને ભલે, ચારિત્ર બહુવિધ આચરે,
છે બાળશ્રુત ને બાળચારિત, આત્મથી વિપરીત જે. ૧૦૦.

છે સાધુ જે વૈરાગ્યપર ને વિમુખ પરદવ્યો વિષે,
ભવસુખવિરક્ત, સ્વકીય શુદ્ધ સુખો વિષે અનુરક્ત જે. ૧૦૧.

૪આદેયહેય-સુનિશ્ચયી, ૫ગુણગણવિભૂષિત-અંગ જે,

૧. સ્થાન = નિશ્ચળપણે ઊભા રહેવું તે; ઊભાં ઊભાં કાર્યોત્સર્ગસ્થિત રહેવું તે;
એક આસને નિશ્ચળ રહેવું તે.
૨. નિશ્ચયે = નક્કી.
૩. જિનકથિત-લિંગ-વિરાધને = જિનકથિત લિંગની વિરાધના કરતો હોવાથી.
૪. આદેયહેય-સુનિશ્ચયી = ઉપાદેય અને હેયનો જેમણે નિશ્ચય કરેલો છે એવા.
૫. ગુણગણ વિભૂષિત-અંગ = ગુણોના સમૂહથી સુશોભિત અંગવાળા.

પ્રણમે ૧પ્રણત જન, ૨ધ્યાત જન ધ્યાવે નિરંતર જેહને,
તું જાણ તત્ત્વ ૩તનસ્થ તે, જે ૪સ્તવનપ્રામ જનો સત્તવે. ૧૦૩.

અહૃત-સિદ્ધાચાર્ય-અધ્યાપક-શ્રમણ—પરમેષ્ઠી જે,
પાંચેય છે આત્મા મહીં; આત્મા શરણ મારું ખરે. ૧૦૪.

સમ્યક્ત્વ, સમ્યજ્ઞાન, સત્યારિત્ર, સત્પચરણ જે,
ચારેય છે આત્મા મહીં; આત્મા શરણ મારું ખરે. ૧૦૫.

આ જિનનિરૂપિત મોક્ષપ્રાભૃત-શાસ્ત્રને સદ્ગંહિતએ
જે પઠન-શ્રવણ કરે અને ભાવે, લહે સુખ નિત્યને. ૧૦૬.

૧. પ્રણત જન = બીજાઓ વડે જેમને પ્રણમવામાં આવે છે તે જનો.
૨. ધ્યાત જન = બીજાઓ વડે જેમને ધ્યાવામાં આવે છે તે જનો.
૩. તનસ્થ = દેહસ્થ; શરીરમાં રહેલ.
૪. સ્તવનપ્રામ જનો = બીજાઓ વડે જેમને સ્તવવામાં આવે છે તે જનો.